

ADVENTI KÖSZÖNTŐ

DE COLORES!

Drága Jó Cursillós Testvéreim!

Advent III. vasárnapjához érkezünk. Ezt a vasárnapot az Egyház **Örvendező vasárnapként ünnepli**. Hiszen tudatában vagyunk annak, hogy Isten már véghez vitte az ember megváltásának művét azzal, hogy Gazdánk, Jézus Krisztus, emberként, gyermekként megjelent közöttünk. Vajon ott van-e a lelkünkben, ennek a csodálatos Isteni Terv megvalósulása fölött érzett örömről? Attól függ ez elsősorban, hogy mit tartunk lényegesnek és fontosnak, a karácsonyi titok megünneplésében. A jelenlegi Korona-vírus által hozott, mindennapi életünket átalakító hatása, átrendezte ünnepi előkészületünk formáit, sőt az ünneplés megszokott lehetőségeit is.

A karácsony előtti bevásárlás szokása nem szorult annyira háttérbe – sajnos, - mint a közösségi életünk megszokott formái. Valahogy, érdekes módon, a félelem lett úrrá a keresztény emberek ünnepi előkészületein is. Ha tagadjuk, ha nem, be kell látnunk, hogy túlságosan engedtünk a járványtól félve abból, hogy erőforrásainkat fel tudjuk használni. Bevallom, hogy a saját életemben is fontos bizonytalansági tényezőként lépett fel, hogy egyházközségeimben is, de főleg a cursillós közösségünk életében is, elvesztettük a közös együttlétek lelki erőt adó találkozásait. Próbáltunk ugyan különböző eszközök használatával pótolni valamit ezekből, de – valljuk be – ezek meg sem közelítik a személyes összefüggések lelki, gazdagító erejét. Nagyon sok imádságban töltött óra után sikerült a saját lelkemben megtalálni azt, hogy ne vegye el a lelkesedésemet, a Gazdammal való élő kapcsolat továbbépítésében a jelenlegi helyzet.

Sokszor elmélkedtem át, a Megtestesülés Újszövetségi Szentírásban olvasható üzenetét. És megint csak a Boldogságos Szűz Mária és Szent József példája szikrázott fel előttem, mint követendő példa. Mi sírunk, hogy nem volt, és még most sincs igazán lehetőségünk az ún. ünnepi készületre. Szűz Mária és Szent József vajon hogyan képzelte el, Jézus születésének óráját? Nyugodt felkészülés, előre örvendezés, egymás támogatása lehetett volna az emberi garancia, hogy minden zökkenőmentesen történjen meg. De aztán BEÜTÖTT A „VIRUS”!!! Nekik is ott kellett megélniük, hogy mennyire nem az emberen, hanem az Istenen múlik az Ő tervének megvalósulása. Ez – természetesen – Isten kiválasztottjainak életében – rengeteg megpróbáltatásba, áldozatba került. Zarándoklat Betlehembe; méltatlan szállás; az emberi közösségből való kitaszítottság a legfontosabb éjszakán. Azzal a tudattal, hogy a körülöttük lévő világból senki nem lesz része a Megváltó születése örömeinek. Mi is ebben a lelki állapotban vagyunk? Hiszen még az is bizonytalan, hogy karácsony éjszakáján összegyűlhetünk-e a gyermek Jézus jászola körül!!!

Hogyan lehetséges ez? – kérdezte Mária az angyaltól.

Hogyan fogom ezt megoldani? – kérdezhetette volna Szent

József, mikor megtudta, hogy Mária áldott állapotban van? Igen, a világ távol maradt, az emberi történelem legfontosabb pillanatától. De mindkettőjük számára világos lett, hogy **„Istennek semmi sem lehetetlen!”** A legnagyobb nehézségek, az emberi kilátástalanság napjaiban, óráiban, Isten mégis örömmel és hálával töltötte meg a szívüket. Mi mennyire vagyunk készek ebben az esztendőben, hogy Jézus megszülessen újra AZ ÉN SZIVEMBEN, A TIÉDBEN. Most a cursillós, és általában keresztény közösség megerősítő létszámú ereje nem áll rendelkezésünkre. **„De Istennek semmi sem lehetetlen!”** Ha le tudjuk venni lelki szemünket az ünnepben, a világ fényeiről, a körülmények lelket fojtogató külsőségeiről, akkor Isten nekünk is elküldi az Ő angyalait, hogy a Dicsőség mégis felhangozzon a karácsonyi éjszakában. Betölti a lelkünket, ahogy Mária és József lelkét is betöltötte, már a pásztorok megérkezése előtt.

„Fel, nagy örömrre, ma született...” ezt fogjuk imádkozni és énekelni a Szent Estén és a karácsony ünneplésében. Most derül ki, valamennyiünk számára, hogy valóban Krisztus közenk érkezését várjuk-e és tapasztaljuk meg ebben az esztendőben. Együtt nem lehetünk – legalábbis tömegesen – és mégis egyszerre együtt élhetjük meg, hogy Krisztus ne csak Betlehemben szülessen meg, hanem minden keresztény ember, minden keresztény család, mint közösség szívében. A cursillós közösségében is. Én az ünnepi időszak készületében, és az ünnepnapokban is, minden Szentmisében ezt fogom kérni Szentséges Gazdámtól, minden cursillós testvérem számára. És ezt kérem tőletek is. Szánjunk figyelmet, időt Jézus érkezésének átélésére.

„Bár nem látom gyermekarcod szent vonásait. Hiszem mégis rendületlen, hogy már Te vagy itt. És mosolygón felfogod, könnyemet, amit hozok. Ajándékul jászolodnak trónusához én!”

Juhász János (Boxi) atya

MI IS TÖRTÉNT ÉS MI NEM TÖRTÉNT AZ IDÉN...

A felkészülésünk erre az évre azzal kezdődött, hogy már 2019 végén azt a jelzést kaptuk, hogy a Szent János Lelkigyakorlatos Ház felújításra kerül, így ide lehetőleg ne is tervezzünk cursillós rendezvényeket.

Január elején azért még sikerült helyet kapnunk, így 25 résztvevővel megtarthattuk a 2019 évről elhalasztott Lelkigyakorlatot Nagy Krisztián atya lelki vezetésével.

Nagy lelkesedéssel szerveztük a hagyományos Pálfordulás ultreyát, melyet január 25-én Miskolcon, a Szent Imre templomban tartottuk, a miskolci és környékbeli kiscsoportok aktív segítségével és részvételével. Az új plébános, Berkes atya nagy szeretettel fogadott minket. Az ultreya főcelebránsa Molnár Attila (Brunó) atya volt, aki most a Miskolc-Mindszenti plébánián szolgál és egyben kórházlelkésszi feladatokat lát el.

A ház felújításával kapcsolatos hírek miatt a februárra tervezett mélyítőt már eleve Sarudra szerveztük. Ugyan kis létszámmal (10-en voltunk), de annál nagyobb lelkesedéssel egy igazán lelkesítő mélyítőben lehetett részünk Boxi atya vezetésével.

A szokásostól eltérően a februári Munkatársi Szemináriumot már eleve egy napra terveztük, amelyet február 29-én még a Szt.János Házban tarthattunk meg. A szeminárium legfőbb témája az Eucharisztikus Kongresszusra való készüllet volt. Baksay Gabi, megismerve a regisztráció nehézségeit, felajánlotta a segítségét a regisztrációban. Sokan igénybe is vették. Akkor még nem sejtettük, hogy ez a nagy és szép esemény, amelyet sokan annyira vártunk, szintén a vírus „áldozatává” válik, és így elhalasztásra kerül.

Már 2019-ben az a döntés született, hogy a 2020-as tavaszi cursillo rektori feladataira kérjük fel Fabókné Ildikót, aki annak idején fontos szerepet játszott az Egri Cursillo beindításában, és még mindig bőven van mit tanulnunk tőle. A női munkatársi csapat lelkesen készült, több hónapon keresztül a márciusra tervezett 84. Egri Női Cursillóra. A jelentkezők száma már 20 fölött volt, így minden okunk meg volt a bizakodásra. Férfi cursillót is terveztünk, de a férfi jelöltek létszáma sajnos nem akart szaporodni, így nem tudtunk számukra még időpontot sem kijelölni.

És ekkor csapott be az első villám: a pandémiás helyzet miatt megtiltották a közösségi rendezvények tartását, így le kellett fűjünk a női cursillót, és októberre halasztottuk a tervek szerint, amit azután a 2. hullám miatt ismét el kellett napolnunk. Őszintén sajnáljuk!

És innentől már szinte csak arról tudunk beszámolni, hogy mi minden maradt el, vagy került alternatív módon megtartásra.

A Pünkösdi Egyházmegyei Ultreyánkat is csak rendhagyó módon tudtuk megtartani: Gulyás Zsolt atya megtartotta a Cursillós misét Karcagon, online közvetítve mindannyiunknak, és a szentmise után - aki tudott - bekapcsolódott az online kiscsoportok valamelyikébe is. Ha személyesen nem is, de lélekben együtt lehetünk! Több kiscsoport is összejött, küldtek rövid beszámolókat, fényképeket, videót, és a beszámolókat nézve osztoztunk egymás örömeiben. Néhány képet itt is találhattok.

A pandémia első hulláma után fellélegezhattunk egy kicsit. A Soltész házaspár Ferencz Károly atyával és a szendrői cursillósokkal megszervezte a Bódvavölgyi Regionális Ultreyát. Akik ott tudtak lenni nagy örömmel számoltak be a színes, pompás cursillós csapat együttlétéről. Ebben az újságban olvashattok is egy rövid élménybeszámolót, és néhány képet is találtok.

Ahogy közeledtünk a nyár végéhez, ismét erősödött a pandémiás hullám, így makrancsi cursillós testvéreink is úgy döntöttek, hogy ebben az évben nem lehet megtartani a Makrancsi Regionális Ultreyát.

Szomorúan vettük hírül, hogy a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust is el kell halasztani, amire oly sokan, oly lelkesen készültünk.

Az idei Országos Ultreya megtartására a szombathelyi egyházmegye cursillósai készültek nagy lelkesedéssel, hisz ők most 30 éves jubileumot is ünnepeltek volna. Nagy volt a készülődés, szervezkedés, de a vírushelyzet ebbe is beleszólt. Az utolsó pillanatban le kellett mondaniuk az eleve szűkített programmal meghirdetett találkozót.

Ez év novemberében lejárt a grémiumunk mandátuma, és meg kellett volna választanunk az új grémiumot. A jelenlegi helyzetre való tekintettel úgy döntöttünk, hogy a választást határozatlan ideig elhalasztjuk. Bízunk benne, hogy a pandémiás helyzet mielőbb elmúlik, és amint lehetséges, hozzáfogunk a választás előkészítéséhez és megtartásához.

Sajnos több szomorú esemény is volt ebben az évben.

A Cursillo Alapítvány kuratóriumának elnöke, Ipacs Zsuzsi az örök hazába költözött. Hálás szívvel gondolunk rá, kedves mosolyára, lelkes és fáradhatatlan munkájára! Sok szép emlék, együtt töltött idő köt össze, és nehezíti az elfogadást, de keresztényként örülnünk kell annak, hogy Zsuzsi már az Örökkévalóságban van! Alapítványunk kuratóriumát mielőbb meg kell újítanunk.

A COVID-19, ez az alattomos vírus nem csak mindennapjainkat, hanem cursillós életünket is egy pillanat alatt teljesen megváltoztatta. Hiányoznak a személyes találkozások, a közösségi élet, a kiscsoportok, az egyházközségi élet. A vidám, színes ultreyák, amik felráztak, újra felszították a már csak pislákoló tüzet bennünk. Az apostolkodás szinte lehetetlen, bár sajnos az utóbbi időben egyre kevesebb jelölt a vírus nélkül is mutat szomorú tendenciát.

Megváltoztak hétköznapijaink, ünnepeink, családi és vallási életünk is. Nem rohanunk, másképp osztjuk be az időnket, mellőzzük a találkozásokat. Kapcsolattartásunk főképp a telefonra és az internetre szűkül.

Pedig tudjuk, mennyire fontos a személyes találkozás, a kapcsolat, a szeretet és annak látható jele, az ölelés!!! A cursillón átéltek ezt különösen is megerősítették bennünk: szeressük Istent és embertársainkat!

Ezt nem veheti el tőlünk a COVID sem!!!

Jézus ezen a karácsonyon is eljön, hogy újjászülethessünk a szeretetben!

A grémium és magam nevében is áldott, békés, szeretetteljes ünnepeket kívánok egy-egy nagy virtuális öleléssel!
Hamarné Icu

A PÜNKÖSDI ONLINE ULTREYA NÉHÁNY PILLANATA KÉPEKBEN

BÓDVAVÖLGYI ULTREYA SZENDRŐBEN

2020. június 27-én került megrendezésre a Bódvavölgyi ultreya Szendrőben. Az időnk rövid volt az előkészületekre – a járványhelyzet miatt -, de Ferencz Károly atya vezetésével, az ötletgazdák: a Soltész házaspár és a szendrői kiscsoport tagjainak lelkes közreműködésével minden sikeresen elő lett készítve.

Az Úr szeretetét és irgalmát ismételtelen megtapasztalhattuk, hiszen az ultreya reggelén rég nem látott mennyiségű eső esett, ám a szentmise kezdete előtt nem sokkal ki is derült a Nap.

A szertartást Juhász János atya celebrálta, Ferencz Károly atya volt a szónok, továbbá a szendrőládi zenészek vidám énekszóval tovább emelték összejövetelünk hangulatát.

Csóky Károly atya pedig a gyóntatásban volt nagy-nagy segítségünkre. Köszönjük az atyáknak, hogy biztató szavaikkal és kisugárzásukkal ismét közelebb kerülhetünk a Gondviseléshez.

Ezt követően a napi program vidám „de coloreses” énekes átvonulással a plébánián folytatódott a kiscsoportos beszélgetésekkel és agapéval. Arról beszéltünk a kiscsoportokban is, hogyan bízunk rá magunkat Istenre a nehéz helyzetben. Hála a szendrői kiscsoport tagjainak mindenki el volt látva finom ételekkel, süteményekkel és innivalókkal.

Ezen az ultreyán talán jobban tudatosult bennünk a járványhelyzet miatt, hogy mennyire a Jóisten kezében van az Életünk. Megtapasztalhattuk ismét az Úr végtelen szeretetét egymásban, és hogy milyen nagy kegyelem cursillósnak lenni.

Petró Ildikó

A CURSILLO HATÁS

2019. márciusában vettem részt életem első cursillóján, mely egyben az utolsó is volt. Ezt persze akkor még nem tudtam. Igazából szinte semmit sem tudtam a cursillóról, csak azt, hogy mennem kell. Egy pár éve hallottam először ezt a szót, annyi derült ki akkor, hogy ez egy lelki-gyakorlatos hétvége. A cursilló előtt sosem voltam még lelki-gyakorlaton, és mivel már nagyon szerettem volna kipróbálni, ezért jelentkeztem.

Azt mondják rám, hogy kereső vagyok. Igen, én is így érzem. 6 éve kezdtem el keresni az Urat, akkortól élek a szentségekkel, és ettől az időponttól számítható az, hogy gyakorlom a hitet. Általában jellemző rám, hogy ha valamit csinálok, akkor azt rendesen csinálom. Ebben az esetben sem történt másként. Rendszeresen jártam a templomba, megismerkedtem az „őshonos” hívekkel, mégis úgy éreztem, hogy ez nekem nem elég. Hiányzott az, amit később meg is tanultam, hogy a hitet csak közösségben lehet megélni. A tiszafüredi egyházközségben nem volt olyan csoport, amelytől azt kaptam volna, amit vártam legbelül. Időnként elmentem egy-egy zárándoklatra. Az egyik alkalommal Budapesten voltunk az Örökimádás-templomban, ahol a Nyolc Boldogság Közösség nővérei szerveztek egy találkozót a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészületeként. Nagy élményekkel tértem haza, telve energiával és tenni akarással. De nem tudtam, hogy mit tegyek, hogyan és kivel váltsam meg a világot? Így a tűz szunynyadó parázssá alakult át.

Majd jött a cursillo: felszította a parazsat, és azóta szinte folyamatosan ég bennem a tűz. Csodálatos napokat éltem át, különleges élményekkel, meglepetésekkel, helyzetekkel és emberekkel ajándékozott meg az Úr. Sosem tapasztaltam meg eddig, nem is hallottam arról, hogy az Úr ennyire szeret. Eléggé távolságtartóan viselkedtem Vele, amíg a cursillóban megmutatta, hogy milyen érzés, amikor a tenyerén hordoz. Biztonságban voltam. Szeretet vett körül minden percben. Jézus és a testvérek szeretete. Biztosan ti is így éreztetek.

Amikor elérkezett a búcsú és elindultunk haza, akkor még nem tudtam pontosan, hogy mit kell tennem. De már volt kivel, nem voltam egyedül, és éreztem, hogy majd szépen kialakul, az Úr meg fogja mutatni a feladatot.

Megalakítottuk Tiszafüreden a kiscsoportunkat. Nagy örömeinkre több testvérrel is kiderült, hogy korábban voltak cursillón, ők szintén beléptek az alapítók sorába. Lassan egy éve kezdjük a munkát. Általában kéthetente találkozunk. Első kezdeményezésünk a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszussal volt kapcsolatban. Hallottuk, hogy az országban egy-

re több helyen szerveznek Szentségimádást. Ezt egy nagyon szép feladatnak találjuk, így minden hónap első szombatjára egész napos Szentségimádást hirdettünk. Kicsit izgultunk, lesznek-e érdeklődők, eljönnek-e az Úrhoz hónapról hónapra. Imádkoztunk és aktivizáltuk magunkat. Egy-egy mise előtt, után odamegyünk a hívekhez és megkérdezzük őket, volna-e kedvük egy órát az Úrral tölteni? Így aztán előbb-utóbb megtelik a feliratkozós papírunk.

Úgy látjuk, hogy vannak sokan, akik nem tudják, hogy mi is az a Szentségimádás. Mit kell ott csinálni? Két éve már volt egy Szentségimádás iskolája tanfolyam egyházközségünkben, ez újra aktuális lehet.

A kiscsoport tagjaival próbálunk minél több cursillós rendezvényen részt venni, voltunk már Ultreyán, lelkigyakorlaton és mélyítőn. Egy alkalommal a Szent István Rádióban együtt imádkoztunk a rózsafüzért, szívmengető élménnyel tértünk haza.

Most az Európai Ultreyára készülve a Szentségimádási napunk miséjét a rendezvény sikeréért ajánljuk föl minden hónapban. A kiscsoportos alkalmaink, az együtt megélt élményeink által egyre jobban erősödik az összetartozásunk. Lelkesítjük és támogatjuk egymást a Jézus által ránk bízott apostoli feladatokban.

A cursillós lelkigyakorlatom után azt gondoltam, hogy ide mindenkinek el kellene jönnie. Ma is így vélekedem, de annyit be kell látnom, hogy csak az induljon neki, akinek hívása van. Bátorítsuk a leendő cursillistákat a nyitottságra, arra, hogy bízzák magukat az Úrra, engedjék meg neki, hogy átalakítsa az életüket.

A cursilló egy remek, közösséget formáló, teremtő kezdeményezés. És ami a legjobb, sosincs vége!

Nagy hála az Úrnak! Nagy hálaival tartozunk a szervezőknek is, önzetlen munkájukért!

De colores!

GGM

ADVENT ELSŐ VASÁRNAPJÁN

Advent hagyományosan a várakozásról szól. Ahogy azt minden évben – elvileg, vagy gyakorlatilag – tesszük. 2020 adventje kicsit más lesz, mint ahogy azt eddig megszoktuk. Eddig természetesnek tűnt a közös adventi gyertyagyújtás a falvak, városok terein. Az adventi vásárok színes kavalkádja, melyek alkalmával sokan a karácsonyi ajándékokat is beszerzik, és ahol a levegőben a forralt bor, sütemények illata kavargott. Ez az év sok mindenben mást hozott, mint amit szilveszterkor a koccintások alkalmával kívántunk egymásnak és vártunk.

Csendes nagybőjt és csendes húsvét, a családi, közösségi alkalmak is visszafogottabbak voltak, vagy elmaradtak.

Sokszor mondtam, hogy a Gondviselés munkáját mindenben meg lehet látni. Így lesz ez a mostani adventi időben is. Ahogy nagybőjtben rá lett a világ kényszerítve, hogy leálljon a mindennapi rohanással és magába nézzen, úgy ebben az adventi időben is ugyanez lesz a helyzet. Nem véletlen, hogy a két legnagyobb keresztény ünnep előtt vannak ilyen korlátozások, csak épp erre nem mindenki figyel fel. „Mintha a vírus intenzitása, az ún. első és a második hullám, szinkronban lenne azzal az ősi keresztény hagyománnyal, hogy legszentebb ünnepeinkre való felkészülési időszakokat, a Nagybőjtöt és az Adventet, önmegtartóztatásban, Istenre és egymás iránti figyelemben, imádságban és elvonultságban töltjük.” – idézem egy atya gondolatit. Eddig megszokott szinte „menetrend szerint” elérkeztünk a Karácsony ünnepéhez, abban a ritmusban és azokkal a külsőségekkel, amiket hosszú évek során megszoktunk. Idén ennek a ritmusnak a cezúrái módosulnak. Nem lesz nehéz átélnünk a választott nép puszta vándorlását az ismeretlen felé, a „nép, amely sötétségben jár” leges-legelső adventjét, a messiásvárást, a Szabadító várását.

Most mindnyájat átéljük a bibliai nép vágyát, az érzést, hogy jöjjön már Valaki és szabadítson meg végre bennünket a vírustól és legyen már végre rend és biztonság, és legyen megint minden olyan, mint régen!”

Erre vágyik most a világ, annak hívó és nem hívó népe. Testi és lelki békére. Az Isten létezésében nem hívó ember a világtól várja a békéjét, mi azonban Istentől várjuk a békét és az ő Szent Fia Jézus Krisztus által, aki megváltotta a világot és megerősített a hitben, a reményben és a szeretetben.

Ezeknek a gondolatoknak a fényében kezdjük el az idej adventet. Olyan virrasztó, Krisztus-váró lelkülettel, mint amiről az evangélium beszél. Szent Pál, a mai szentleckében arról tanít, hogy gazdagok vagyunk a benne való ismeretben, ebből az ismeretből tudunk erőt meríteni minden örömben és bánatban, ebből a tanításból tudunk bölcsességet meríteni, hogy meglássuk a Gondviselést ebben a nehéz helyzetben is, és meglássuk a jót a rosszban is.

Legyen számunkra olyan kegyelmi időszak ez az idej advent, hogy karácsony ünnepét úgy tudjuk ünnepelni, hogy ha korlátozások is lesznek, lélekben felkészülten keresztényi örömmel tudjunk hála adni a második isteni személy megtestesüléséért, születéséért, hódolva borulva le a pásztorok mellé a betlehemi jászol elé.

*Bukovenszky Zoltán atya
Facebook oldaláról*

KARANTÉN

Nagyon fura napokat, sőt hónapokat eltünk át egy kis vacak, de makacs élőlény miatt. Kitiltottak miatta a templomokból, sőt ki se mehettünk a lakásból „maradj otthon” jelige illetve parancs, vagy ajánlás miatt, amit lányaink és unokáink szigorúan betartattak velünk.

Új módszereket kellett kitalálni, hogy Isten közelébe tudjunk maradni. Az első sokk után a NET-en Takács Alajos atya miséjét fedeztem fel, majd a TV-ben a Bónum csatornán minden reggel részt vettünk lelki Szentmisén, amelyet a Sziklatemplomból közvetítettek, így lelki áldozásban is részesültünk.

A kiscsoportos összejöveteleket viszont nem tudtuk megoldani, volt ugyan egy próbálkozás online módon, az jó volt, de a heti személyes találkozásokat nem pótolta.

Helyette viszont napi két Szentmisém vettünk részt internet közvetítéssel: a saját plébániánk is megoldotta délutánonként, hogy híveinek legyen lelki tápláléka és a Bónum TV a Sziklatemplomból közvetítette reggel. Nagyon jó volt így kezdeni és befejezni a napot!

Vissza tekintve az elmúlt időre, örülünk, hogy elmúlt, de még nincs vége a bajnak, mi bátrabbak lettünk és talán óvatosabbak is. A „kiscsopit” kinn a szabadban tartottuk, amíg az idő engedte, de hát az idő már nem jó, így beszorulunk. Vége a nyárnak, hűvösödik az idő.

Megszoktuk már a kézbe áldozás tényét, a szenteltvíz hiányát és kezdjük megszokni a maszk viselését, a kéz fertőtlenítését. Ezek nagyon kis áldozatok azért, hogy közösen tudjunk Jézus Krisztussal találkozni, hálát adni mindenért. De most ilyen kis dolgokat vár tőlünk, Krisztus mindig számít Ránk!

Voltak azért pozitív hozadéka is a Karanténnak. A családi szeretet ránk áradó valóságát éltük meg, egy kicsit élveztük is,

mert tettekben valósult meg. Példáan elláttak a családunk fiatal tagjai, minden nap hozták az általunk kért elemőzsiát és más szükségleti dolgokat. Szívmelengető volt az odaadásuk, ahogyan óvtak és vigyáztak ránk. Az unokák megálltak a küszöbön, amikor hozták az ételmezt és úgy beszélgettünk, megnyugtattuk őket, hogy jól vagyunk. Az összetartozás, a család pótolhatatlan tanúságtétele volt ez a karantén okozta baj leküzdésére kialakult szeretet-cselekedet.

Elmaradtak a szokásos családi összejövetelek is, hogy minket óvjanak, védjenek.

Nagy öröm volt mindannyiunknak, amikor végre, óvatosan, vigyázva, de kiléphetünk a világba.

Újra volt Szentmise és a kiscsoport tagjait is üdvözölhattük, na nem a régi módon, öleléssel, de együtt lehetünk. Maradtak fájó dolgok, pl. elmaradt a soron lévő női Cursillo, amire szorgalmasan készültek a munkatársak.

A szokásos Pünkösdi Ultreya is nagyon hiányzott. Nagy öröm volt, amikor végre ultreyára hívtak Szendrőbe Karcsi atyáék. Újra találkozhattunk rég látott barátainkkal, együtt vehettünk részt szentmisén, közösen imádkoztunk, énekeltünk és beszélgettünk.

Barcikán is történtek fontos és szép dolgok. Ezüst miséjét ünnepelte a frissen idehelyezett Kirner Zoltán atya, aki nagy örömeinkre cursillós pap, előző helyén aktív, tevékeny munkatárs volt. Természetesen meghívtuk kiscsopira, amit örömmel elfogadott, ha teheti és ideje engedi, eljön.

Másik felemelő program volt karantén után a Szent Család templom szentelési búcsúja, amelyet Ternyák Csaba érsek atya celebrált. Tele volt a templom, úgy tűnt másoknak is hiányzott már a közös együttlét és közös Istenimádás. Az érsek úr ezen alkalomból adott megbízást Ferenc atyának a plébánosi teendőik ellátására. Mi sajnálattal, de megértően vettük tudomásul az igen tevékeny, lendületes, óriási munkát végző Vitális Gábor plébános elhelyezését. Szerettük őt, szeretni fogjuk Feri atyát is, aki hazáját és szeretteit Vietnámba hagyva jött ide, mert Isten itt számít rá. Mi pedig tiszteljük ezért az áldozatáért, amit értünk hozott. Áldassék az Úr neve, hogy hozzánk vezérelte.

Nagy örömet okozott, hogy egyik vasár-

nap Boxi atya misézett, a mise után külön megáldotta régi hívét és barátját, Kerekes Istvánt születésnapja alkalmából, aki könnyekig meghatódott a szeretet ilyen megnyilvánulása alkalmából

Még megemlítem, hogy egy cursillós testvérünk, Kővári László „Örök Fogadalmat” tett a Szalézi Rendbe Péliföldszentkeresztben, ahová elkísértük és vele örültünk!

Krisztus számít ránk!

DE COLORES!
Farkas Gábor

MIÉRT KÜLÖNSZÁM? AZ IDEI EGYETLEN ÚJSÁGRÓL...

Mivel az idén nem volt cursillo, és cursillós eseményeknek is erősen híján voltunk, így **újságot sem tudtunk kiadni.**

Majd kétszázán fizettetek elő 2020-ban a Hírmondónkra, így döntenünk kellett, hogy mi legyen az előfizetések sorsa?

A grémium úgy határozott, hogy az idén kiadunk egy amolyan „különszámot”, amelyben megpróbáljuk összefoglalni az idei év megrendezett és elmaradt cursillós eseményeit, és próbálunk a karácsonyi készülethez is adni egy kis lelki táplálékot.

Ezt az újságot tartod most a kezvedben.

Az idei előfizetéseket a következő évre átvisszük, és ha jövőre is elhúzódná a járványhelyzet, akkor újra kell gondolnunk a következő évet is.

Ezt a számot pedig, hogy minél több testvérünkhöz eljuthasson, online módon, a levelezőlistán, a weboldalon és az „Egri Egyházmegye Cursillolistái” nevű zárt facebook csoportban is közzéteszük.

Csak azoknak postázzuk, akikről biztosan tudjuk, hogy nem rendelkeznek internetes elérhetőséggel, vagy eddig is postán kérték az újságot.

Kérjük, és köszönjük megértéseket, és már nagyon várjuk mi is, hogy elmúljanak a „viharfelhők” és visszatérhessünk a rendes kerékvágásba.

Hálás szívvel gondolunk Ipacs Zsuzsi lelkes szolgálatára, amellyel az újság ügyeit több éve intézte! Keressük azt, aki tovább fogja vinni az újságterjesztés ügyét, amíg megtaláljuk, keressetek engem!

De Colores
Baksay Gabi

AZ ÖRÖM GYERTYÁJA

A katolikus templomokban az adventi koszorúk gyertyáinak a színei követik a liturgia színeit. A három lila gyertya mellett a negyedik színe rózsaszín, amelyet advent harmadik vasárnapján gyújtunk meg. A Gaudete vasárnap a latin Örvendjetek (az Úrban) kezdetű, Pál apostol szavait idéző introitusról kapta a nevét. „Gaudete in Domino semper, iterum dico, gaudete!” „Örvendjetek mindig az Úrban, megint csak azt mondom, örvendjetek!” (Fil 4,4.)

A többféle értelmezés közül számomra az a legkedvesebb, amikor a három isteni erényre és az öröme vonatkoztatjuk a négy gyertya jelentését: hit, remény, szeretet, és mellettük ott a keresztény öröm. Miért örülnek a keresztények? Szent Pál apostol fogságban, börtönben van, amikor a filippieknek megírja levelét. „Örüljétek az Úrban mindig! Újra mondom: Örüljétek! Ismerje meg mindenki a ti szelídségeketek! Az Úr közel van! Ne legyetek semmiben sem aggodalmaskodók, hanem minden helyzetben hálaadásal végzett imádságban és könyörgésben terjesszétek a kéréseiteket Isten elé!” (Fil 4,4–6). Pál apostol bilincsek között, a halál torkában van, mégis öröm van a szívében, és erre hívja fel a keresztények figyelmét is. Isten gyermekének lenni a legnagyobb ajándék, amit Istentől kapunk ingyen és minden feltétel nélkül, a keresztségben. Az Örökkévaló mondja: „örök szeretettel szeretlek!” (Jer 31,3.) Az Istennel való kapcsolat öröme minden küzdelmet, fájdalmat, szenvedést, próbátételt átítat. Ez az az öröm, amit emberek nem vehetnek el tőlünk, mert nem emberi ajándék, hanem kegyelem.

Az örvendezésnek az imája a hála. Isten minden értünk tett jótéteményei között a legnagyobb jótétemény, hogy Jézus Krisztus önmagát adta nekünk és értünk. Isten önátadásának hittani ténye a karácsony, aminek hitbéli fenségét még dalban is szinte csak sután tudjuk elmondani, amikor – ez idén két hét múlva – így és ezt énekeljük: „Istengyermek, kit irgalmad közénk lehozott – Angyaloknak énekével Néked áldozott, - Terjessz fölém kezedet, - Hogy az istenszeretetet – Töltsd el ma szívem-lelkem jászolod tövén”.

„Bár nem látom gyermekarcod szent vo-

násait – Hiszem mégis rendületlen: hogy már te vagy itt. – És mosolygón felfogod könnyemet, amit hozok – Ajándécul jászolodnak trónusához én”.

Az ember elhagyhatja Istent, elfordulhat Jézus Krisztustól, - amint ezt napjainkban ezren és ezren megteszik – de Isten soha nem hagyja el az embereket, mert karácsonykor, karácsonnyal visszavonhatatlanul adta önmagát nekünk. Különösen nem hagyja el a tanácstalan, a szenvedő, a könnyező embert. Mert olyan a könny, aminek mélységét és értékét ember soha meg nem értheti-mérheti, mint a gyöngyöcské testében a homokszem, ami igaz gyöngyöt termel a kagyló fájdalmából. Mindig voltak és lesznek emberek, akik fájdalmukban Jézushoz fordulnak: egyszerűen azért, mert rajta kívül senki másra nem fordulhatnak.

Miért ez az újra és újra ismétlődő, már-már állandósult bizakodásunk Jézus Krisztusban? Mert Ő, egyes-egyedül Ő lépett emberközelségbe és szívközelségbe velünk. Emberközelség, szívközelség Istennel! Az első – az emberközelség – lezárt fejezete hittörténetünknek, és ez karácsony története. Ámde a második – a szívközelség Vele – nem lezárt fejezet, nem befejezett történet. Szívközelségbe jutni Vele, ez minden ember legfontosabb feladata, mert a bölcs mondás szerint: „szülessen meg Krisztus, bár százszor is Betlehembe, ha benned meg nem születik, mindörökké el vagy veszve” (Angelus Silesius).

Az Úr Jézus születésnapjának ünnepére készülünk. Ez akkor lesz számunkra igazán öröm és teljes ünnep, ha a szívünkben Vele a legszemélyesebb módon találkozzunk. Az öröm gyertyájának meggyújtása indítson bennünket is arra, hogy karácsonykor, a gyermekké lett Fíúistent magunkhoz öleljük!

*Gulyás Zsolt plébános
érségi tanácsos*

2021 - SZENT JÓZSEF ÉVE

Ferenc pápa december 8-án tette közzé Patris corde (Atyai szívvel) kezdetű apostoli levelét abból az alkalomból, hogy Szent Józsefet, Mária jegyesét 150 éve nyilvánították a Katolikus Egyház védőszentjévé. Az egyházfő egyúttal meghirdette a Szent József-évet, mely 2020. december 8-tól 2021. december 8-ig tart.

Ferenc pápa elmondta, hogy nagyon szereti Szent Józsefet, mert „erős és csendes ember”. Íróasztalán van egy, az alvó Szent Józsefet ábrázoló szobor, amelyet még Argentínából hozott magával. Ez alá a szobrocska alá szokta csúsztatni azokat a cédulákat, melyek a hívők gondjait, kéréseit vagy engesztelő imáit tartalmazzák. Mintha csak arra bízta Szent Józsefet, hogy „aludjon rá egyet, szóljon egy szót Isten előtt”, hogy oldódjanak meg a nehéz helyzetek, segítse a szükségét szenvedőket.

De Szent Józsefhez hasonlóan, amikor már meghallottuk az Úr közeledő lépeit, nekünk is fel kell rázódnunk tespedtségünkben, tennünk, cselekednünk kell. Ő az a Szent, aki miközben alszik, akkor is cselekszik Isten akarata szerint. „József őrző, mert tudja Istent hallgatni, engedi, hogy az Ő akarata vezesse - éppen ezért érzékenyebb is, a rájuk bízott emberek iránt. Éleslátással olvassa az eseményeket, figyel arra, ami körülveszi és meg tudja hozni a legbölcsebb döntéseket.”

Szent József szerető férj, aki az Angyal hívására befogadja jegyesét és Istent, és őrzőjévé válik Istennek és a Családjának. **Mi is hivatásunkból szeretni és őrizni jöttünk erre a földre.** Beteljesíteni feladatunkat, háttérbe szorítani kizárólagos, önző, egyéni érdekeinket, beleegyezni abba, amit lelkiismeretünk kér, követel. **A hit értelmet ad minden dolognak, sőt még a szenvedésnek is.** A gondokat lehetőségként éli meg. Lehetőségként, hogy meglássa mögöttük Isten akarátát. És nem visszatántorodik a gondok, kihívások láttán, hanem ellenkezőleg, még magabiztosabb, egészséges bátorsággal veti bele magát az élet, az értékek védelmébe.

Szent József a befogadás atyja. Elfogadja élete történéseit, nem megérteni akarja, hanem bátran felvállalja szerepét.

Nem azon mereng, miért pont ő, miért pont így, hanem teljes erejéből teszi a legjobbat.

Bátorsága kreatív bátorság, mert minde- nek felett bízik a gondviselésben. Jézus is ezt látja és tapasztalja meg apjától.

Ilyen a mi apa-hivatásuk, vagy nagyapai felelősségünk? Tanulhatunk tőle.

Ő úgy teljesítette ki apai szerepét, hogy a háttérbe állította magát és szeretettel a Messiás szolgálatának szentelte életét. Ezért mindig is nagy szeretettel vette körül őt a keresztény nép. Szent József apa- sága megmutatkozik az Istennek való engedelmisségében is. Az ő beleegyezése megmenti Máriát és Jézust, ugyanakkor megtanítja Fiának, hogy az Atya akaratát kövesse, és együttműködjön a megváltás nagy misztériumában.

Észrevétlen maradt, ám szerepe mégis példa nélkül való az üdvtörténetben.

Ferenc pápa bizalommal és tisztelettel fordul hozzá, de mintegy ki is hívja őt, amikor ezt mondja: „Hogy ne mondhas- sák, hiába fohászokdtunk hozzád, mutasd meg nekem jóságodat, és hogy mily nagy a hatalmad.”

*Részletek Lengyel Gyula atya
prédikációjából
és a Magyar Kurír cikkéből*

COVID ELŐTT – COVID UTÁN...

Ha valaki elmesélte volna egy évvel ez- előtt, mi minden vár rám az idén, kinevet- tem volna, de minimum nem hittem volna egy szavát sem.

Icu a cikkében jól összefoglalta, hogy mi történt – és mi nem történt az idén a cursillóban, ezért én inkább személyes élményeimről szeretnék írni:

Aki azt állítja, hogy nem fél a vírustól, az vagy nagyon bátor, vagy - én inkább ezt gondolom – nem őszinte. Már az első

hullám kezdetekor is tartottam attól, hogy megfertőződöm, de amikor az látszott, hogy a közvetlen környezetemben nincs egyetlen beteg sem, akkor megnyugod- tam, már-már kezdtem szkeptikus lenni. Minek a maszk? Minek a home-office? Minek ez a távolságtartás? Persze azért betartottam az előírásokat, de nem érez- tem a szükségét.

Nyáron jó volt egy kicsit fellélegezni, de rögtön érkezett a második hullám, és már az elején látszott, hogy ez keményebb lesz, mint az első. Vigyáztam magamra, meg a környezetemre, de nagyon bíztam abban, hogy engem majd kikerülnek azok a frá- nya vírusok! :-) Az október 23-i héten a feleségemmel, Valcsikával együtt eljöt- tünk szabadságra, mert elég sok dolgunk lett volna még a tél beállta előtt a ház kö- rül, meg „odabent” is. Nagyon készültünk a hétre.

És akkor jött a derült égből a villám: Val- csi már hétfőn este rosszul érezte magát, és sorra érkeztek a hírek a munkahelyéről: egyre többen betegednek meg. Ekkor le- pődtem meg magamon először. Annyira természetes volt számomra, hogy nem „költözöm el” Valcsitól, hanem vállalom azt, hogy együtt csináljuk végig. Ha elka- pom, legyen úgy, ha nem, azért is hálás leszek.

Az első időben jó volt, hogy tudtam ápolni a kis feleségemet, de péntek reggel már rajtam is kezdtek ugyanazok a tünetek jelentkezni, amelyek rajta is, így én is ágy- nak dőltem. Öt hétig nyomtuk az ágyat, mire annyira rendbe jöttünk, hogy már majd egy egész napot fenn tudtunk lenni, így el tudtunk menni dolgozni.

De nem azt szeretném elmesélni, hogy hogyan telt az 5 hét gyengélkedés, hanem arról szeretnék írni, hogy hogyan alakult a kapcsolatom az Úrral, mi zajlott bennem.

Az első hullámról azért nem írok, mert az az én számomra nem hozott lényeges vál- tozást, még több munkánk volt, mint ana- nak előtte, és az otthoni munka sem ho- zott sok újat, csináltuk ezt már korábban is. Utána meg Sára lányunk és férje, Laci lakásfelújításáról szólt szinte minden per- cünk, ami nagy örömet adott nekünk, de roppantul el is fáradtunk benne.

Olvasom Barsi Balázs atya írását a facebookon. Épp most engedték ki a kórházból. Imaéletéről mesélve ezt mond- ja: „Megdöbrentő, hogy éjfél felé elfogy-

tak az imádság szavai.” „Mi történt? Nem tudok többet mondani Uram, Istenem.” És akkor a Szentlélek Isten – mert Ő min- denütt ott van – azt sugallta nekem, hogy: „Most a lélegzetvételeket én bete- szem Jézus lélegzetvételeibe, a szíved do- bogását pedig Jézus szívének dobogásá- ba, hiszen benne vagy teremtvé. És akkor nem kell semmit se mondanod.”

És egyre nő bennem a szégyenérzet! Én az első két hétben olyan beteg voltam, hogy az ima szinte eszembe sem jutott, legfel- jebb egy-egy fohász erejéig. A harmadik héttől, amikor már „kezdett visszatérni belénk az élet”, már ismét tudtunk együtt imádkozni Valcsival, ami nagyon jó volt, de nem éreztem, hogy az Istenkapcsolat mélyült volna. Nem, hogy állandóan imádkoztam volna, mint Balázs atya, in- kább amolyan lelki szárazságot kaptam az Úrtól. Amit éreztem, az csak a várakozás, a vágyakozás a gyógyulásra, és az értetlen- ség: „Ez most velem történik? Miért? Van ennek értelme?” és hasonló gondolatok kavartak bennem.

És most, ha próbálok a miértekre választ találni, azt gondolom, hogy a betegségünk kapcsán a szenvedés mellett sok ajándé- kot is kaptam. Mik ezek? Megtapasztal- tam az egymásrautaltság, a kiszolgálta- tottság érzését, mélyült bennem a szeretet a feleségem iránt, és megtapasztalhattam azt is, hogy nem vagyunk egyedül! A gyer- mekeink, a tágabb Családunk, a barátai- nk, Zoltán kollégám önzetlen szeretete erősített és tartott meg a betegségben is.

Az én Uram ezeket az embereket küldte el hozzám, hogy általuk ta- pasztalhattam meg az Ő szeretetét!

Ez segített abban, hogy el tudjam fogadni a helyzetet, a betegséget, a szenvedést, a kényszerpihenőt. Persze feladatot is kap- tam az Úrtól – mélyítenem kell hitemet, és bőven van még mit fejlődnöm az ima- életemben is!

Hála és köszönet érte, Uram! Azért, hogy hűtlen, tékozló fiadat nem hagytad el, hanem éltetted és élte- ted ma is végtelen szereteteddel! Maradj velem mindig, Uram!

BG

GYÁSZOLUNK ÉS EMLÉKEZÜNK

Novemberben két testvérünk is az Örök Hazába költözött. Búcsúzzunk most tőlük, és velük együtt mindazoktól, akik már nem itt, köztünk, hanem odafent élnek az Örök Negyedik Napot.

IPACS ZSUZSI

Drága Zsuzsi!

Nagyon nehéz szívvel fogtam hozzá ennek a pár sornak a megírásához. Tudom, hogy mennyit imádkoztál te is Gábor fiam gyógyulásáért, de a Teremtő másként akarta, és magához vette őt. Én is sokat imádkoztam a Te gyógyulásodért, és nagyon meghatott az az erő, amellyel ragaszkodtál az élethez, és hittél abban, hogy az Úrnak még itt, e világban is terve van veled. De máshogy történt, a Te utad véget ért, és most azért imádkozom, hogy mutassa meg a mi Urunk végtelen irgalmát, és vegyen fel téged is szentjei közé, az Örök Dicsőségbe.

Több éves barátságunkra emlékezem most. A közösen végzett munkára, az együtt töltött pillanatokra. Mindig számíthattam Rád, és mindig őszinte örömet jelentett számomra kedvességed, szolgálatkészséged, egyáltalán, a találkozás maga. Legyen szó akár az újságunk dolgairól, az alapítvány munkájáról, feladatairól, napi ügyekről, vagy a cursillóban a rektori, munkatársi feladatokról, az ultreyák megtartásáról, vagy bármiről, amiben útjaink találkoztak.

Amióta megismerhettelek, az életed a szolgálatról szólt - mások szolgálatáról.

Biztos vagyok abban, hogy amikor az Úr elé álltál, nyugodt szívvel és tiszta lelkiismerettel mondhattad Te is azt, amit a Szűzanya mondott: „Íme az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint”

**Nyugodj békében, drága Zsuzsi!
Emléked szívünkben örökké él!**

Gabi

BÉRES LACI

Ezt a nekrológot Laci testvérünk atyai jóbarátja, dr Tóth Pál tanárúr írta. Olvasva elgondolkozhatunk azon, hogy mennyi mindent nem tudunk egymás életéről.

MEGÉLT VÉGESSÉG

NEM KÉSEI SIRATÓ NÉHAI BÉRES LÁSZLÓ HALÁLAKOR

„Mert rendelt ideje van ...” - (1) a fogantatásnak, (2) a születésnek, (3) a családalapításnak, (4) az alkotó-teremtő életnek, (5) a leépülés elfogadásának, (6) a halálnak!

(1) „... Hol volt, hol nem volt a világon egyszer.”

A trianoni békediktátum által a határon túlra, majd a lakosságcserre újabb gyalázata által határon innenre sodort, magyarságát büszkén vállaló pár gyermekeként fogant. Kassát kényszerűségből Garadnára felcserélő posta tisztviselő szülei mindent megtettek annak érdekében, hogy gyermekeikből keresztény-magyar emberek legyenek.

(2) „... a homlokán feltündökölt a jegy, / hogy milliók közt az egyetlenegy.”

1949-ben született, földi pályája nagyobb részét a barnát vörösre váltó diktatúrában élte meg, amelynek nemzeti identitást romboló hatását szülei áldásos gondozó-nevelő munkája ellensúlyozni tudta.

(3) „... Nem volt nagy és kiváló, / csak szív, a mi szívünkhöz közel álló.

Apja példáját követve ő is postás lett. Az első években állandó helyettes munkakörben töltött el hosszabb-rövidebb időt B-A-Z megye postáin, így Parasznyán is. Itt látta-szerette meg, majd választotta hitvestársának a mellette hűséggel kitartó, a nemzetet, a nagy családot három gyermekkel gazdagító, a közigazgatásban kiváló munkát végző feleségét.

(4) „... Akárki is volt, de fény, de hő volt. / Mindenki tudta és hirdette: ő volt.”

1967-ben azért kérte a további katonai szolgálat alóli felmentését, hogy szüleit gondozhassa. Párjával Kazinbarcikán teremtették meg a családi otthont, s volt ereje a postatiszti végzettség megszerzésére is. A magyar posta iránti elkötelezettségét jelzi, hogy Miskolcon postamúzeumot hozott létre, hogy nincs olyan postai alkalmazott a megyében, aki képzésen, továbbképzésen ne hallotta-élvezte volna szellemes és humoros előadásait. A rendszerváltás eufóriájában politikai szerepet is vállalt, majd annak két-színűségében csalódva az aktív keresztény hitélet jeles harcosa, a nagyszülői teendőik ellátásának kiválósága lett.

(5) „... Úgy fekszik ő, ki küzdve tört a jobbra, / mint önmagának dermedt-néma szobra ...”

Fizikai és intellektuális erejének csökkenését méltósággal elfogadta. Utolsó erejével is igyekezett megfelelően ellátni a családfő, a hitvestárs, a nagyapa, a római katolikus - cursillos közkatonai teendőit – bizonyára a Teremtő által megítélve is sikeresen.

(6) „Látjátok feleim, egyszerre meghalt / és itt hagyott minket magunkra.”

Katona-, kor-, hit- és nemzettársamat, barátomat a Teremtő 2020. november 09-én magához szólította.

REQUIESCET IN PACE! NYUGODJON BÉKÉBEN!

Andornaktálya: minden páratlan héten szerdán 18 órákor
Kapcsolat: Kada Istvánné, Évi, +36 (36) 530 412

Arnót: nyáron: vasárnap 18 órától, télen: szombaton 18 órától.
Kapcsolat: Sesztákné, +36 (46) 445 371

Bódvaszilas: minden hónap második szombatján 12 óra 30 perctől . Kapcsolat: Mihalikné Ica +36 (48) 454-214

Borsodnádásd: minden hétfőn 18 órától a Községi Házban
Kapcsolat: Hamárné Icu +36 (48) 442 100, +36 (30) 343 6860,
email: gyarfasonka@gmail.com

Dusnokpuszta: minden páros héten szerdán este 6 órákor
Kapcsolat: Nyikita Sándor +36 (30) 920 1858
email: nyikisanyi@gmail.com

Eger:

A Művelődési Házban minden hó második és negyedik csütörtökönként 17 órától a Kolping teremben

A Jézus Szíve Plébánián kéthetente hétfőn 19 órákor

A Főplébánián kéthetente (páratlan heteken) hétfőn a 18:30-kor kezdődő Szentmise után

Szent Anna Cursillós kiscsoport, Foglár u.6, Szent János
Lelkigyakorlatos Ház, minden hónap 1. és 3. szerdáján 17 órától

Egerbakta: a hónap 3. csütörtökén, nyáron 19 óra, télen 18 óra.
Kapcsolat: Mező Józsefné, +36 (36) 465 198

Encs: kéthetente kedden Kapcsolat: Kerekesné Magdi
+36 (30) 2729590

Erdőtelek: minden második hétfőn 19 órákor a templomban.
Kapcsolat: Ferencz Gáborné Ica +36 (36) 496-145

Fáj: minden hétfőn 14:30-kor a közösségi házban Kapcsolat:
Fazekas Mónika +36 (30) 791 3143 email: fazoni77@gmail.com

Felsőtárkány: minden szombaton a 17:30 órai Szentmisével
kezdődően Kapcsolat: Osváth János +36 (36) 434 776

Gyöngyös: minden páratlan héten kedden 16:30-tól a Kolping ház pinchehelyiségében. Kapcsolat: Juhászné Marika +36 (30) 431 3019, email: maria.szekszius@freemail.hu

Gyöngyössolyos: Örömhír kiscsoport, minden vasárnap 18 órákor nyáron a plébánián, télen a Bányász u. 38. alatt
Kapcsolat: Török Julika +36 (70) 397 6768

Hangony: minden páratlan hét szerda Szentmise után este 1/2 6 vagy 1/2 8. Kapcsolat: Farkas Józsefné Pirooska, +36 (20) 215 9000, email: kantapiri6111@freemail.hu

Heves: minden hónap 1. és 3. keddjén fél 7 órákor, a plébánián
Kapcsolat: Kürtiné M. Anna +36 (36) 545 061

Hídvégardó: minden 2. héten csütörtökön a téli időben, 17:30 órákor, nyáron 18:30 órákor a szentmise után a plébánián.

Him: kéthetente pénteken Kapcsolat: Monyok Zita

Jászapáti: minden hónap első szerdáján 19 órákor

Jászberény: a Szent István házban kéthetenként (páros hét) a keddi napokon a szentmise után 19 órákor (nyáron 20 órákor)
Kapcsolat: Aszódi Ferencné Gabika +36 (57) 412 869

Kazinbarcika:

Egyik csoport: hetente fűtési időnyben kedden a plébánia hittantermében, fűtési időnyen kívül hétfőn a Szent Család templom cursillos termében a 18 órákor Szentmisével kezdődően Kapcsolat: Farkas Gábor +36 (48) 311 575, email: farkasocsi@freemail.hu

Másik csoport: kéthetente, páratlan heteken hétfőn 19 órákor a plébánia hittantermében Kapcsolat: Barna István +36 (20) 208 8226 Email: barnaistvan47@gmail.com

Kerecsend: Jézus szíve kiscsoport Kerecsend, Pacsirta út 11.

Kapcsolat: Vass László +36 (20) 414 9341

Maklár: Hortobágyiné Bözse kiscsoportja, minden hónap első csütörtökén télen 16 órától, nyáron 18 órától, mindig más családnál. Kapcsolat: Szivós Ferencné Éva, +36 (30) 435 3449, email: marjaie@gmail.com

Mályi: csütörtökönként a 18 órás Szentmisével kezdünk, utána a Községi Házban Kapcsolat: Boros Gyula +36 (46) 319 003

Mezőkövesd: kéthetente csütörtökön 18 órától. Kapcsolat: Ócsai Böbe +36 (20) 534 0139, email: ocsaibobe@freemail.hu

Miskolc:

Az avasi Ige templomának kiscsoportja a Szent Imre ált.iskolában minden második héten pénteken 17 órákor.
Kapcsolat: Soltész Bertalan +36 (46) 351 881

Avasdéli, minden második héten csütörtökön, Szilvási u. 37.
Kapcsolat: Vargáné Réthi Éva +36 (30) 731 2001

A Mindszenti templomban minden hónap 1. és 3. keddjén 1/2 4-kor. Kapcsolat: Nagyné Kohár Teréz, +36 (30) 543-3494

Újgyőri görögkatolikus parókia: Minden második vasárnap 16 órákor, a Réz utcai közösségi házban Kapcsolat: Dr. Szarka Jánosné

Újgyőri kiscsoport: Két hetente pénteken délután 4 órákor a Szent Imre iskola gondoki lakásában. Kapcsolat: Szamkó Gyula +36 (70) 267 9826

Vasgyári Plébánia (Kabar u. 10.) keddenként 10 órákor
Kapcsolat: Pehm Ernő Ferenc Atya +36 (46) 333 860

Görömbölyi görögkatolikus közösségi ház: kéthetente

Mucsony: kéthetente pénteken 16 órától Kapcsolat: Szabados Ferencné +36 (48) 403 853

Nagytálya: minden páros hét szerdáján a 16 órai szentmise után találkozik: 3398. Nagytálya, Kossuth u 29.
Kapcsolat: Hevesi Lászlóné Marika +36 (30) 645 4754

Nyékládháza: Kéthetenként a plébánián, Kapcsolat: Kovács Ferencné, +36 (20) 4438-475, kovacsneica47@gmail.com

Recsk: minden második pénteken 17 órákor Kapcsolat: Tarjániné +36 (30) 541 8842

Sátoraljaújhely: minden hónap első keddjén a Piarista rendházban. Nyáron 17 órákor, télen 16 órákor. Kapcsolat: Szabóné Terike +36 (47) 322 478

Sárospatak:

1. csoport: minden hó első csütörtökén az esti szentmise előtt a kiscsoport apostoli imaórája papi és szerzetesi hivatásokért a Bazilikában.

2. csoport: minden hó harmadik csütörtökén kiscsoport találkozó az esti szentmise után a plébániaházban. Kapcsolat: Kovácsné Ilonka +36 (47) 311 080

Szendrő: minden hónap első hétfőjén a Plébánián. Kapcsolat: Szűcs Zsolt atya +36 30 370 1010

Szendrőlád: kéthetente vasárnap 17 órákor a Kápolnában
Kapcsolat: Soltész Bertalan +36 (46) 351 881

Szentdomonkos: szerdánként 18 órától a templomban
Kapcsolat: Varga Sándorné Ancika +36 (36) 367 471

Szepszi: minden hónap első pénteken a Szentmise után a nyugdíjas klubban Kapcsolat: Fullajtárné Jolika

Tard: kéthetente a római katolikus plébánián Kapcsolat: Dr. Linzenbold Levente atya

KÉRJÜK A VÁLTOZÁSOKAT FOLYAMATOSAN JELEZZÉTEK!

Felvilágosítás, jelentkezés:

Baksay Gábor (előcursillo felelősnél)

Cím: 3510 Miskolc, Fő u. 165/c,

Telefon: +36 30 5044 188 vagy +36 46 401 877 (este)

Fax: +36 46 999 057

Email: jelentkezes@egricursillo.hu

Nem hirdetünk meg konkrét cursillós időpontokat, csak ha összegyűlik az elegendő számú jelentkező. Ekkor megkezdjük a cursillo előkészítést, a lelkivezetők, és a rektor felkérését, a megtartandó cursillo időpontjának, helyének meghatározását, és ezek egyeztetését az érintettekkel, a házzal és a jelöltekkel is.

Amennyiben minden együtt áll a cursillo megtartásához, akkor értesítjük a jelentkezőket!

Tehát küldd be minél előbb a jelentkezésed!!!

A cursillók az egri Szent János Lelkigyakorlatos Házban kerülnek megrendezésre.

Cím: 3300 Eger, Foglár u. 6.

Telefon: +36 36 312 916

Legkönnyebben a távolsági buszpályaudvartól közelíthető meg. Parkolási lehetőség erősen korlátozottan a Szent József Kollégium udvarán áll rendelkezésre. Természetesen a megoldásban próbálunk segíteni.

Jelentkezési lap

(melyet az ajánló küld el)

Név:

Születési név:

Lakcím:

Telefon:

Email cím:

Iskolai végzettség:

Foglalkozás:

Munkahely:

Születési idő: év hó nap

Családi állapot:

Házastárs neve:

Gyermekek száma:

Látogatott templom:

Ajánló neve:

(házastárs, rokon, testvér, kolléga, barát, egyházi ismerős)

Ajánló elérhetősége:

Aláírással hozzájárulok, hogy az általam megadott adatokat a Cursillo kizárólag saját céljaira nyilvántartsa.

Kelt:, év hó nap

Ajánló aláírása

Jelentkező aláírása

Cursillo hétvégéről felvilágosítás, jelentkezés cursillóra, elmélyítőkre, lelkigyakorlatra

Baksay Gábor 3510 Miskolc, Fő u. 165/c
Telefon: +36 (30) 5044 188, +36 (46) 401 877
email: jelentkezes@egricursillo.hu vagy baksayg@gmail.com

Hírmondó rendelés (ideiglenesen!)

Baksay Gábor 3510 Miskolc, Fő u. 165/c
Telefon: +36 (30) 5044 188, +36 (46) 401 877
email: ujtagelofizetes@egricursillo.hu
Előfizetés díja egy évre minimum 500 Ft (adomány)

Cikkek küldése a Hírmondónkba, a honlapra

Soltész Bertalan és Hermann Mariann
email: ujtag@egricursillo.hu

Levelezőlista

Nyikita Sándor
Telefon: +36 (30) 920 1858
email: levlista@egricursillo.hu

Honlappal, web-es regisztrációval, imaórákkal, fotókkal kapcsolatos kérdések:

Baksay Gábor
Telefon: +36 (30) 5044 188, +36 (46) 401 877
email: web@egricursillo.hu

Programjaink 2020-2021-ben

	Férfi cursillók	Női cursillók
	---	---

Egyéb programok:

A bizonytalan körülmények miatt egyelőre nem tudunk konkrét időpontokat tervezni. Amint biztosat tudunk, közzéteesszük a levelezési listánkon (emailben) illetve a facebook csoportunkban. Ha nem vagy tagja egyiknek sem, jelentkezz mielőbb!
A jelentkezéshez keresd Baksay Gabit!

Adód második 1%-át felajánlhatod alapítványunknak:
18577213-1-10 (Cursillo Alapítvány - Eger)
Hálásan köszönjük a 2018-es adóévben SZJA-ból felajánlott 1%-ot!

Honlapunk: www.egricursillo.hu

Mi a Cursillo ?

A Cursillo spanyol eredetű szó, kis, vagy rövid tanfolyamot jelent. Csütörtök estétől vasárnap estig tartó rövid együttléti bennlakással, ahol papok és világiak a katolikus hit lényeges igazságait és életformáit mutatják be, nemcsak előadással, hanem beszélgetésekkel, életpéldákkal.

A három napban Jézus személyére és tanítására összpontosítjuk erőnket. A résztvevőknek a keresztény igazságok átélte ismeretét nyújtja és vágyat ébreszt bennük az Egyház szolgálatára.

A Cursillo nem csupán ismeretet, tudást akar átadni, hanem a hit élményét kínálja. Ehhez szükség van a résztvevők egész lényére, szívére, lelkére.

A Cursillo lényegéhez tartozik a szentmise, a közös imádság, a dialógus. A Cursillo nem lelkigyakorlat, hanem elsősorban együttléti, melyben legfontosabb a közös imádság és a beszélgetések.

Mi a célja a Cursillónak?

Szeretnénk, ha az örömteli együttléti a hétvége után is folytatódna. A résztvevők kis csoportokat alakítanak, majd rendszeresen találkoznak, bekapcsolódva az egyházközségük életébe. A csoport-összejöveteleknek a Cursillo alatt elsajátított módszere van, ami hozzásegíti a résztvevőket hitük elmélyítéséhez, keresztény életük gazdagításához és az apostoli munkához. A Cursillo végső célja, hogy a Szentlélek által az egész társadalom kereszténnyé váljon.

A HÍRMONDÓ TERJESZTÉSE

Továbbra is várunk jelentkezőt vagy jelentkezőket, aki(k) a hírmondó terjesztésének nem kis feladatát tudja(ák) vállalni.

A feladatra jelentkezni az alábbi címen lehet:

email: ujzaglofizetes@egricursillo.hu

Várjuk azt, aki tényleg jószívvvel tudja vállalni ezt a szolgálatot!!!

A hírmondót nélkülözhetetlenül nem tudjuk megszerkeszteni!

Várjuk írásaitokat nagy szeretettel!

ujzag@egricursillo.hu

Fontosnak tartanánk még a pontosabb nyilvántartás érdekében, hogy ha a kiscsoportok újságfelelősei név szerint megírnák, kinek rendelik meg az újságot, és az esetleges változásokat is jeleznék (lemondás, új megrendelés).

A Hírmondó díja 500.-Ft/év, melyet adományként szintén többféle módon tudtok eljuttatni hozzám.

Személyesen, vagy valaki által elküldve, valamint átutalással a Cursillo Alapítvány CIB Banknál vezetett számlájára:

10700282-49679407-51100005

Átutaláskor kérjük a közleményrovatban feltüntetni az „adomány az újságra” szöveget.

Segítő közreműködésetekre továbbra is számítunk.
az újság készítői és terjesztői

A 2020-as előfizetések automatikusan a 2021. évre mennek át!

Kedves Olvasó! Kedves Cursillista Testvérünk!

Szeretnénk, ha ez a kiadvány, a „Krisztus számít rád!” című hírmondó Neked, Veled és Rólad/Rólunk íródna. Célunk, hogy megosszuk örömeinket és gondjainkat, és tájékoztassunk az aktuális cursillós eseményekről. Ezért kérjük, hogyha a cursillóval kapcsolatban élményed van, oszd meg velünk tanúságtétellel, beszámolóval, tudósítással formájában.

Nem akarunk irodalmi folyóirat lenni! Nem akarunk mások tollával ékeskedni! Ezért csak a cursillóval, a cursillós rendezvényekkel, eseményekkel kapcsolatos írásokat közöljük le és főként csak cursillósok

írásait. A tanítást mellőzni szeretnénk! Mi világiak vagyunk és tanúságtevők. Mivel elsősorban hírmondók akarunk lenni, úgy szeretnénk, ha egy-egy írás terjedelme nem lenne több egy-két hasábnál. Mondanivalódat elküldheted géppel vagy kézzel írva, esetleg, ha tudod, számítógéppel, interneten keresztül, az alábbi címek valamelyikére: Soltész Bertalan - 3530 Miskolc, Bors vezér u. 63-65. 1/2.

Telefon: +36 46 351 881

Email: ujzag@egricursillo.hu